

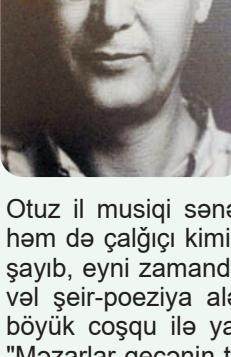
Güneydən səslər...

"Türk dünyasında gənc nəslin yaşadıqları ölkələrdə məktəblərdə öz ana dilində təhsil almaq imkanı olmalıdır". Bunu Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyev bu il noyabrın 11-də Səmərqənddə keçirilən Türk Dövlətləri Təşkilatının IX Zirvə görüşündəki çıxışında bəyan edib.

Dövlət başçısının bu fikri yaddaşımızı bir qədər təzələmək üçün sanki bir təkan oldu. Azərbaycanlıların daha kompakt yaşadığı Güney Azərbaycanını göz öünüə gətirdik. Quzeydə hələ də yetərinə tanınmayan Güney barədə düşüncələrimizin fəonunda onun ədəbiyyatını, nəşrini, poeziyasını, yazar soydaşlarımızın mücadiləsini ifadə edən nümunələri xatırladıq.

Qəzetimizdə "Güneydən səslər..." rubrikası altında Güney ədəbiyyatının, folklorunun, mədəniyyətinin, incəsənətinin ən gözəl nümunələri ilə oxucularımıza da tanış edirik.

BƏXTİYAR NİZAMİ

1965-ci ildə Təbriz şəhərində anadan olub. Orta məktəbin III sinfində oxuyarkən kiçik Bəxtiyar atasını ittirib. Ailədəki uşaqların ən böyükü olduğundan məktəbi buraxmaq məcburiyyətində qalıb.

İşləməyə başlayıb və bacı-qardaşlarının yaşıyışını təmin edib. Otuz il musiqi sənətində çalışıb, həm ifaçı, həm də çalğıçı kimi dinleyicilərin ruhunu oxşayıb, eyni zamanda ali təhsil alıb. Altı il əvvəl şeir-poeziya aləminə qədəm qoyub və böyük coşqu ilə yazıl-yaratmağa başlayıb.

"Məzarlar gecənin tərs üzüdür" adlı şeir topilosu 2018-ci ildə Təbrizdə nəşr edilib və az bir zamanda oxucular arasında geniş yayılıb.

Yazını bir kəlmə çevirir, bir kəlmə minlərcə dərdin harayı... bəzən bir kəlməyə dügün düşərsən, dolaşar beynində bütün sözler, dolaşarsan, saatlar gecə xəlvətcə ömrünü yiye-yiyə keçər...

Sən hələ uyumazsan, bəlkə də yazdığını yüz dənə çevirərsən, səni buraxmaz o anlar... sonra ağlarsan

öz-özünə, bir körpə kimin...

Devrində qonşunun adını çəkərsən, yazdığını kəlmənin dərisini soyarlar, atılsan.

Bilməzsən harda, dünyanın hansı köşəsində çürüyürsən... Yازın pozular soyuq əllərdə, kəlmələrin sözülər göz yaşlarından...

Bilirsənmi?

Yazını bir kəlmə çevirər...

HÜSEYN ŞƏRQİ DƏRƏCƏK (SOYTÜRK)

1966-ci ildə Xudafərində anadan olmuşdur. İbtidai təhsilini Xudafərində, tam orta təhsilini isə Tehranda almışdır. Rudhen Universitetində sosial xidmətlər ixtisasına yiyələnmişdir.

Yeniyetməlik dövründən şeir və elmi-publisistik məqalələr yazımağa başlamışdır.

Bakı Dövlət Universitetinin sosial psixologiya ixtisası üzrə doktorantı olmuş, 2002-ci ildə burada "Narkomanların kliniki və postkliniki reabilitasiyasının sosial-psixoloji problemləri"

mövzusunda dissertasiya müdafiə edərək psixologiya üzrə fəlsəfə doktoru dərəcəsi almışdır. O, Şimalda işlə üzü görmüş, yüksək elmi-felsəfi dəyərə malik bir sıra kitabları əreb qrafikasına çevirərək Cənubda nəşri ilə məşğul olmaqla bu sahədəki mövcud boşluğun aradan qaldırılmasında böyük işlər görməkdədir.

2003-cü ildən Tehranda dərc olunan aylıq azərbaycandilli "Xudafərin" jurnalının təsisçisi və baş redaktorudur.

Günəş

Bizim üçün heç doğmamış Günəş, Gündüzü görmədən gecəni

Bağrına basdı.

Buzlu dənizlərin soyuğundan

Üşümüş Günəş.

Aydən belə utanır kimi

Ulduzlara salam vermədən

Gecdi...

Gecənin qaranlığında boğulan

Günəş

Bir daha tələsmədən

Batmamışam, gündüz, deyə

Yenə səhər olacaq.

Dan yeli əsəcək
Ulduzlar sırişib
Ayın qarşısına düzülüb
Gündüze əlvida deyəndə
Yenə var olacaq,
Ucalacaq,
Həsrətləri unudacaq
Günəş.
Bir daha gündüz batmayacaq Günəş!

1966-ci ildə Qardağ bölgəsinin Hina-va kəndində doğulub. Valideynləri Səxavətin məktəbə getməsi, təhsil alması üçün hər cür şərait yaradıblar. Səxavət deyir: "Məndə poeziyaya yaranan sevgi anamın usaq ikən dediyi öyküler (hekayə), habelə bayatılar dan qaynaqlanıb. Bu günədək iki kitabı işıq üzü görüb. "Aşıqlardan işıqlar" isə nəşriyyatda çap prosesindədir. Hazırda arxivimdə 100-dən artıq Azərbaycan aşiq dastanı var. "XIX əsr Azərbaycan ədəbiyyatı" (farsca) mövzusunda elmi araştırma aparıram".

Ömür

Öz ömrünü ömürlərə,
Qiyan ömrə ömür deyin.
Haqq-nahaqı öz yerində,
Deyən ömrə ömür deyin.

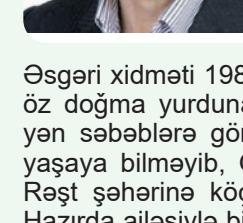
* * *

Əldən verməz həqiqəti,
Düz əməli, düz niyəti,
Ömür boyu şərafəti,
Duyan ömrə ömür deyin!

* * *

Ay Əndəlib, yaz dəftərə,
Bu dünyadır bir pəncərə,
Mən demirəm ömürlərə,
Ziyan ömrə ömür deyin!

ƏHMƏD DƏRGAHİ

1968-ci ildə Meşginsəhərin Kücənə kəndində dünyaya göz açıb. 1983-cü ildə ailəsi ilə birlikdə Meşginsəhəre köçüb, bir neçə il orada yaşayandan sonra əsgəri xidmətə gedib.

Əsgəri xidməti 1988-ci ildə bitdiğindən sonra öz doğma yurduna qayıdıb, ancaq müəyyən səbəblərə görə daha Meşginsəhərdə yaşaya bilməyib, Gilan əyalətinin mərkəzi Rəşt şəhərinə köçərək orada ailə qurub.

Hazırda ailəsiyle birlikdə Rəstdə yaşayır.

Dünya

Böyüdükcə dərdə saldın,
Kime qıldın vaya dünya.
Verdiyini bir-bir aldın,
Daha gəlmir saya dünya.

* * *

Dolandıqca özün durdu,
Önümüzə qurğu qurdun,
Sınaqlarla bizi yordun,
Hər an basdın haya dünya.

* * *

Ömür körpüsünü keçdim,
Verdiyin şərbəti içdim,
Əkdiyin tarlanı biçdim,
Dərdlər oldu taya dünya.

* * *

Təqdim etdi:
Esmira FUAD,
filologiya elmləri doktoru.

